

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja sev Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vettorini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

„Il Friuli“

Kako polen meh je imel pisatelj listka v „Eco del Litorale“! Takoj prvi stavek ima celih 41 vrstic in pol — smo šteli natanko! Res hvalevredna navdušenost, škoda, da na rokopisu ni tudi vse drugo tako hvalevredno. Najlepši so zadnji trije odstavki; ako bi bili resnični, kako veseli bi bili mi Slovenci; kar oba roki bi jim stegnili v trajno prijateljsko spravo. V teh odstavkih pravi:

„Italijanska narodnost je najbolj prijazna, najbolj spoštuje druge narodnosti in jim je najbolj gostoljubna.“ — To zadostuje, ker bojimo se, da se boste smejali misleč pri tem na Istro, Trst in tudi na Gorico, kjer sami skušamo dan na dan, kako Italijani spoštujejo druge narodnosti.

Nadalje piše: „Nobena narodnost ni tako ljubosumna na svoje pravice v lastni hiši, ker se noče vsiljevati v tuje hiše.“ Prvi del tega stavka verujemo kar brez prič — drugo polovico — no, no, poprašajte prej nekoliko kar tukaj v Gorici, ali je bil že kak slovenski otrok prisiljen, obiskavati laške šole! Če pisec ne pozna pri nas razmer, naj ne piše splošno. Da so Italijani gostoljubni, n. pr. v Rimu, Benetkah, Padovi, Loretu itd., ni čudno, saj žive od tega, da jim romarji iz celega sveta donajajo denarja.

„Samo ona (italijanska narodnost) je med vsemi že stoletja sem najmanj agresivna in najbolj spoštuje pravice drugih (Da bi bilo le res! op. ur.) ter se drži rimskega peregovora: „Drži se navad kraja, kamor prideš“. Tako „L'Eco“. Glede agresivnosti omenjamo, da že takoj v istem sestavku goni Slovence v Tolmin, medtem ko nas še ona stara znamenita pesem „Marameo“ goni le do Solkana. V istem opisu prekrsti Dornberg v „Dorinbergo“, kakor je „Eco“ že sploh večkrat prekrščeval naše čisto slovenske vasi in to proti odločbi c. kr. namestništva. N. pr. „Piedimonte“, „Montespino“ itd. Bolje bi bilo, da bi se saj ne bahali ne, da niste agresivni. Vsi res niso in poznamo tudi med Italijani simpatične, pravične ljudi, a oni ki imajo oblast v rokah, so v Gorici

LISTEK.

Naš Tonček.

Črtica. Spisal V.
(Dalje).

Stric Marko, Tončekov oče in Tonček so se poslovili in odšli. Tonček je hotel vzeti dežnik s seboj, ali strina mu ga je vzela iz rok rekoč: „Dežnika ne potrebuješ danes, saj sije sonce“.

Ko so prišli v vežo, je Tonček videl umazano debeluhasto žensko, katera je bila zalajala nad njim kakor pes. Pometala je vežo. Ko so šli mimo, se je priklonila stricu Marku, na kar je stric nekoliko privzdignil klobuk.

„Kdo je ta ženska? je vprašal Tončekov oče.“

„Žena hišnega vratarja“, je odgovoril stric, Tonček pa je dostavil: „Žena Marka Ščetine“.

„Kako jo poznaš?“ je začudeno vprašal stric Marko in Tonček je povedal stricu dogodljiv z umazano, debeluhasto žensko ter opazil na stričevih ustnicah prikrit nasmeh.

„Sicer pa je imela gospa Ščetinova prav“, je čez nekoliko časa omenil stric.

agresivni. Slovenci se moramo pritoževati do najvišjih inštant, ako hočemo n. pr. le domovinsko pravico, ki nam gre po avstrijskih postavah. To krivičnost so konstatirale že najvišje oblasti, ki so razsojevale.

„Ecov“ pisec pravi nadalje: „Italijanska narodnost noče biti ne nakovalo in ne kladivo“. Kako lepo! Izposlušajte nam na merodajnem mestu, da nam ne bodo dajali batin, mi vam jih ne bomo dajali! Nikdar nismo in ne bomo rekli da Italijani ne smejo imeti svojih šol, svojih pravic in opazili boste, kjer je kak Slovenec ni javnem mestu, da bo vsakemu Italijanu postregel v italijanskem jeziku. Ali morete isto reči o municipiju? Potem pa pojdite tja učiti, tam so vašega poduka bolj potrebni.

Lepe so besede, da hočejo Italijani spoštovati vse druge narodnosti, kakor sestre, tako da jih uči tisočletna omika, da pa imajo tudi pravico zahtevati, da jih drugi saj spoštujejo, če ne že ljubijo. No potem smo pa skupaj, saj mi želimo ravno isto, nič več in ničesar drugega. Ne preostaja drugega kakor še popraviti nekaj pomoči, ki so se vrinile člankarju, in potem začeti izvrševati te lepe in dobre sklepe. Prihodnjic pa zopet kaj — v sporazumljenje.

Urnava Vipave in Soče.

O urnavi Vipave piše „Samouprava“: Že leta 1901 se je bavil deželni zbor s to zadevo, ko je na predlog poslanca gospoda prof. Ivana Berbuča sklenil resolucijo, s katero se je pozvala cesarska vlada, naj da izdelati po svojih tehničnih organih načrt o urnavi Vipave in njenih pritokov.

Ta resolucija, kakor tudi ona, sprejeta na predlog poslanca gosp. Štrekelja v deželnozborski seji z dne 3. januarja 1903, bili sta odposlani c. kr. namestništvu, ki ju je predložilo c. kr. poljedelskemu ministerstvu s priporočilom, naj bi gozdno tehnični oddelek v Beljaku

Vsi trije so korakali proti Glavnemu trgu. Stric Marko na desnici Tončkovega očeta, Tonček pa za njima.

„Vedno za nama hodi, Tonček, da se ne zgubiš!“ je opomnil stric Marko, Tonček pa si je mislil: — Se ne zgubim, ne; Dolga ulica, število pet, drugo nadstropje, na desno. — Med potjo je Tonček opazoval, kako so se mimoidoči odkrivali njegovemu stricu in je bil ponosen, da ima tako spoštovanega in uglednega strica. Prekoračili so trg in zavili v stransko ulico. Pred velikim poslopjem je bilo vsepolno otrok, vsak s svojim očetom ali z materjo. Stric Marko in za njim Tončekov oče in Tonček so vstopili v poslopje.

„Tu sem boš hodil v šolo“, je omenil stric Marko. Šli so v prvo nadstropje. Na hodniku se je gnetlo polno ljudi. Ko se je prikazal stric Marko, so vsi odstopili in se odkrivali. Vsi trije so šli v veliko dvorano. Suh gospod, s ščetinasto brado je sedel pri mizi in pisal, pred mizo pa je stalo več očetov in mater s svojimi otroci, ki so jih vpisavali. Ko je suhi gospod opazil strica Marka, je vstal, se priklonil in vprašal:

sestavil načrte za urnavo omenjenih vodnih tokov.

C. kr. namestništvo je poslalo deželnemu odboru z dopisom z dne 4. julija 1904 poročilo o poizvedovanjih, katera je vršil gozdno-tehnični oddelek v Beljaku. V tem poročilu se je priznala nujna potreba, da se uredi Vipava, ker je njeno obrežje zelo rahlo in na mnogih mestih razjedeno. Voda razjeda bregove vedno bolj, vsled česar se zaporedoma uničuje obdelan svet, ki je izredno rodovit. Razun tega trpi vipavska dolina po večkratnih povodnji. Urnava Vipave bi bila torej največje važnosti za Vipavsko dolino.

Iz poročila pa je tudi sledilo, da je proučil tehnični oddelek le razmerje za urnavo pritokov in hudournikov, ki se iztekajo v Vipavo, in še to le bolj na splošno. Izrečno pa je poudarjal omenjeni gozdno-tehnični urad, da izdelanje splošnega načrta za urnavo Vipave nespada v njegov delokrog. Te okoliščine je poudarjal deželni odbor v svojem odgovoru na namestništvo.

Omenjal je, da je Vipava glavni pritok spodnjega dela Soče in je torej urnava iste v tesni zvezi z ureditvijo Soče.

Nadalje je navajal, da hidrotehnični urad v Gradišču, ki je ustanovljen z namenom, da ukrene kar treba v racionalno urnavo spodnjega dela Soče in Tera, je že skoro dovršil svojo nalogo, vsled česar se preseli en del tega urada v kratkem na Tolminsko, dočim ostane inženir g. Grünhut v Gradišču, da nadzira še nadalje označena podjetja.

Vsled tega je pozval deželni odbor namestništvu, naj izprosi od c. kr. poljedelskega ministerstva, da poveri inženirju g. Grünhutu izdelanje splošnega načrta za urnavo Vipave in da naroči gozdno-tehničnemu oddelku v Beljaku, naj sestavi splošen načrt za ureditev vseh vipavskih pritokov in hudournikov v vipavski dolini ter natanko določi stroške, ki bi jih zahtevalo to delo.

Konečno je deželni odbor naprosil namestništvo, naj izposluje dovoljenje v takojšnjo izvršitev začasnih brambnih del ob Vipavinih bregovih na onih mestih,

„Kaj izvolite, gospod profesor?“

„Gospod vodja, ne dajte se motiti; odpravite prej one, ki so bili poprej tu! Mi lahko počakamo“, je odgovoril stric Marko.

Tonček je takoj spoznal, da je vodja oni gospod, ki biva v isti hiši in v istem nadstropju kakor stric Marko in s katerim je danes že govoril. Ko je delj časa opazoval vodjo, je Tonček opazil, da vodja mižika vsakotoliko z očmi in da se mu pri tem tresse ščetinasta brada.

Ko je vodja vpisal vse prej došle, je vstal in vprašal strica Marka:

„Prosim, gospod profesor?“

„Moj brat“, je rekel stric Marko in vodja se je rahlo priklonil Tončekovemu očetu, „bi rad vpisal sina v tretji razred; deček je dovršil dve leti ljudske šole“. Vodja in stric Marko sta nekoliko časa govorila nemški, potem pa je vodja omenil Tončekovemu očetu:

„Veste kaj, gospod Korenina, ga sprejmemo v tretji razred; če bi po štirnajstih dneh opazili, da ne more zmagovati, ga pa denemo v drugi razred“.

„Prav je, gospod vodja! je opazil Tončekov oče.“

kjer razjeda voda svet in provzročuje s tem veliko škodo.

Deželni odbor je izjavil tudi, da je pripravljen plačati del stroškov, ki bi jih provzročilo izdelanje načrtov za urnavo Vipave in njenih pritokov. C. kr. namestništvo je predložilo to zadevo poljedelskemu in ministerstvu notranjih zadev. Prvo imenovano ministerstvo je izjavilo glasom namestništvenega dopisa z dne 17. avgusta 1906, da bi se mogel izdelati načrt za urnavo hodournikov na Vipavskem le v slučaju, da bi bilo zajamčeno kritje stroškov, ki bi jih zahtevalo to delo.

Iz tega razloga je ministerstvo opazilo, da ne more naročiti gozdno-tehničnemu oddelku v Beljaku, naj sestavi načrte, o katerih je govora v deželnozborskem dopisu. Ministerstvo notranjih zadev je tudi izjavilo, da ne more poveriti izdelanja načrtov za ureditev Vipave tehnični ekspozituri v Gradišču, dokler slednja ne dovrši poizvedovanj glede ureditve Soče od Bovca do onega mesta, kjer se izteka Tominka.

Deželni odbor se je vnovič obrnil na namestništvo ter je naprosil, naj ukrene kar treba, da poveri ministerstvo notranjih zadev izdelanje splošnih načrtov za urnavo Vipave in načrtov za začasna brambna dela, ki so nujno potrebna, da se obvaruje vipavska dolina pred nadaljno škodo, katero povzroča reka Vipava, c. kr. tehnični ekspozituri v Gradišču, ker dovrši inženir Grünhut v kratkem poizvedovanja glede urnave Soče v goratem kraju.

O urnavi Soče piše omenjeni list: Katoliško politično društvo v Bovcu je predložilo leta 1904 deželnemu zboru prošnjo, naj skrbi za to, da se gorenji del Soče čim prej uredi.

Deželni zbor je naročil deželnemu odboru, naj odstopi in toplo priporoči cesarski vladi označeno prošnjo.

Temu naročilo se je deželni odbor odzval novembra meseca 1904.

Novembra meseca 1905 je namestništvo odgovorilo, da je bilo izdelanje načrta za ureditev Soče od Sv. Lucije pri Bovcu navzgor odvisno od sklepa ministerstva notranjih stvari v zadevi

„Kako ti je ime?“ je vprašal vodja in pogledal bistro Tončka.

„Anton Korenina“, je odgovoril Tonček z odločnim glasom.

„Midva sva se že danes videla, kaj?“

Da, gospod vodja“, se je odrezal Tonček, „ste mi pokazali stanovanje gospoda strica“.

„Koliko let imaš?“

„Devet“.

Tončekov oče je dal vodji zadnje šolsko izpričevalo; vodja je pisal in napisal namežikal z očmi, da se mu je ščetinasta brada tresla, in dostavil:

„Gospod Korenina, prosim, da plačate dve kroni vpisnine!“

Tončekov oče je segel v žep in položil dve kroni na mizo. Tonček se je spomnil krone, ki mu jo je bila dala mati, segel v žep in se prepričal, da jo še ima.

Vsi trije so se priklonili in odšli. Stric Marko je dal vodji roko in vodja se je globoko priklonil.

(Dalje pride.)

že predloženega načrta za ureditev Soče od izliva Vipave navzdol. V ostalem pa da je bila tehnična ekspozitura v Gradišču preobložena z izdelanjem splošnega načrta za ureditev Tera in s posameznimi zgradbami v nižini.

Avgusta meseca tekočeka leta, t. j. skoro po enem letu, pospešil je deželni odbor to zadevo vnovič in v oktobru l. l. je namestništvo odgovorilo, da tehnična ekspozitura v Gradišču poizveduje o gorenjem delu Soče in da bo, ko to dovrši, izdelala dotični ureditveni načrt.

Dopisi.

Iz Dol. Vrtojbe. — Že v dveh številkah „Gorice“ se je priporočalo našim kmetovalcem, naj si ustanovijo tu zavarovalnico, to je podporno društvo proti nezgodam pri goveji živini. Priporočalo se je, ker je tako društvo za našega kmetovalca velikega pomena, naj bi si ustanovili Dolenje svojo zavarovalnico ali pa naj bi pristopili k oni v Gor. Vrtojbi, katera je bila, kakor uže rečeno, ustanovljena za obe Vrtojbi. — Dopis nista izšla iz „klerikalnega“ peresa, kakor pravi „Soča“, marveč spisana sta bila od Vrtojbenca, ki mu je mari napredek našega kmetijstva. — „Soči“ torej ni nič kaj po volji, da smo se obrnili z dopisoma do uredništva „Gorice“, namestu do nje same. V sobotni številki se nad tem močno jezi. A zakaj? Pravi, da ustanavljajo goriški „klerikalci“ v naši vasi tako društvo v svoje politične namene, kar pa ni nič res. Dalje svari „Soča“ naše kmetovalce, naj nikar ne ustanovijo takega društva. — Se pač vidi, kako velika prijateljica našega kmetovalca je „Soča“. Saj je pokazala svoje, za kmetovalca toliko odkritosrčno in dobro srce ravno lansko leto ob „rekoldi“ krompirja, ko so naši kmetovalci z drugimi iz sosednjih občin pričeli misliti v tem oziru na samopomoč — na eksportno zadrugo. Kaj in v katerem duhu je takrat „Soča“ pisala, je čitateljem „Soče“ dobro v spominu.

Politični pregled.

Avstrijska delegacija.

Na dvornem obedu delegatov v bu-dimpeštanski kraljevi palači minoli petek je cesar nagovoril več parlamentarcev. Z del. Kramarjem je cesar govoril o svojem nameravanem potovanju v Prago, nasproti kranjskemu delegatu dr. Šusterteršiču pa je cesar izrazil odločno željo da bi kranjski deželni zbor pričel zopet delovati. Nemški listi poročajo, da je dr. Šusterteršič odgovoril: „Že pojde, samo vode se morajo prej odteči.“

Proračunski odsek avstrijske delegacije je o dobavah za armado izdal resolucijo, da razmotri vse s stvarnega stališča, zato pa ni v stanu zadnjemu dogovoru o dobavah za armado pritr-diti. Zahteva skupni račun, da bo iz te skupnosti videl ako se je pri Avstriji oziralo na kvotno razmerje.

V resoluciji se zahteva, da se v poljedelskem ministerstvu ustanovi odsek ki zagotovi po razmerju kvote avstrijskemu poljedelstvu udeležbo pri dobavi za vojaške potrebščine in naj vojno ministerstvo o tem poroča prihodnjemu zasedanju delegacije.

Dne 3. t. m. je govoril v delegacijah Poljak Mačeski, bivši naučni minister, ki je v lepem govoru obsojal krivice, ki se goče Poljakom na Pruskem.

Upori v avstro-ogrski mornarici.

Te dni so nekateri listi raznesli vest, da so se mornarici avstro-ogerske mornarice na ladiji „Sv. Jurij“ uprli, češ, da so častniki z njimi preostro postopali. O tem javljajo sedaj nastopno: Nekega večera je bilo moštvo vojne ladije „Sv. Jurij“ nekoliko živahneje kakor navadno. Tedaj je prišel na krov neki podčastnik, ter jih kaznoval, a ni imel zato nikake oblasti. Mornarji so radi tega

mrmrali; ko je pa prišel na krov častnik, tedaj je nastal mir. Častnik je mornarje formalno posvaril ter jim ukazal, da morajo za kazen enkrat korakati preko krova, potem jih je pa odpustil in vse je zvršilo mirno. Da bi bilo v mornarici nastalo kako nezadovoljstvo, o tem ni v ministerstvu vojne mornarice znano ničesar, sicer se je pa pričela preiskava.

Ministerski svet.

V nedeljo se je vršil v Budimpešti ministerski svet, ki se je posvetoval o novi trgovinski pogodbi z Rumunijo in Bolgarijo.

Poznanjski Nemci.

Nemci v Poznanju so v nedeljo imeli shod, ki se ga je udeležilo okrog 1000 oseb. Na tem shodu so zahtevali, da se nemški jezik popolnoma vpelje v cerkev in šolo.

Smrt bolgarskega ustaškega vodje.

Iz Sofije prihaja še nepotrjena vest, da so turški vojaki blizu Maleševga ubili makedonskega vstaškega vodjo Damjana Grujeva s petimi tovariši. Ta vest je bolgarsko prebivalstvo zelo razburila.

Kulturni boj na Francoskem.

Novi shod francoskih škofov se bo kmalu vršil. Največa težkoča za prireditev tega shoda je bilo pomanjkanje primerne prostora, ker niso škofom več na razpolago prostori nadškofijske palače. Konečno so našli primerno dvorano v gradu Muette v Bois de Boulogne, ki ga je lastnik grof de Franquevill dal na razpolago nadškofu pariškemu. Med točkami ki bodo na dnevnim redu shoda, je v prvi vrsti omeniti centralizacije vseh dohodkov posamičnih škofij v rokah škofa, kar je predlagal nadškof pariški. Kardinal Richard se nadeja, da bo na ta način možne vzdrževati bogočastje tudi v siromašnejih župnijah, ker bodo iste prejemale denarne podpore iz prebitkov bogatejih župnij. Podrobneje se bo shod bavil tudi z vprašanji o semeniščih, ker je stavljen predlog, naj bi se za vso francosko ustanovilo le eno semenišče.

Prefekt v departaju Seine je zaplenil v verselskem sementšču 250.000 frankov francoskih državnih in železniških obligacij. S tem je učinil — pravi rop.

V Maroku.

Maroški sultan je odstavil vstaškega poveljnika Raisulija, ki je zbežal in se utrdil v Zenatu. Proti njemu je šla maroška armada, ki jo vodi Gebbas. Saltanova vojska je Lombardirala Zenat in ga vzela. Raisuli je odbežal v gore. Izgubil je 50 mož, sultanova vojska 20. V Tangerju se je ustanovila francosko-španska policija.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Prejelo upravništvo: Matija Ivančič vikar Cerovo 10 K.

Došlo predsedništvu: Ivan Leben, kurat na Libušnji 10 K; Alfonz Poljšak, vikar v Štomazu 10 K; Štefa Kinderčev v Gorici 20 K; Andrej Čermelj, jestinar v Gorici 4 K; Peter Brumat, poštar v Št. Petru pri Gorici 10 K.

Srčna hvala!

Za Gregorčičev spomenik.

Dr. Ferdinand Terkuč, c. kr. notar v Kanalu 10 K; Franc Vodopivec, cesarski svetnik v Gorici 40 K; Alfonz Poljšak, vikar pri sv. Tomažu 10 K; Ivan Sakser, župnik v Št. Jakobu ob Savi 10 K; Drago Komac, načelnik železn. postaje na Proseku, nabral na veselici „Pevskega društva“ „Hajdrih“ in „Godbenega društva“ na Proseku 30 K; Matija Ivančič, vikar v Cerovem 10 K.

Novice.

„Čik pobere, dober je.“ — Pesem o starem „soldatu“. „Prava ljudska stranka“ ali po domače Andrej Gabršček objavlja v „Soči“ nekaj načrt svojega „programa“. Glava je pristno liberalna, truplo pa je slabo prezvečena zmes „klerikalnega“, soc. demokratskega, narodno-radikalnega programa. To stvar je odbor, ki je „jako pridno zboroval“, še enkrat zmešal, pre-

zvečil in ta čik je potem „prava ljudska stranka“ Andrej Gabršček podal svojim zaupnikom, da ga še naprej zvečijo. Naj jim le dobro tekne! Radovedni smo, kdo izmed ljudstva se bo res vsedel na te limanice. V celi kolobociji je ni stvari, ki je kaj vredna in bi je ne imeli v programu že mi. Kar je slabega, to je prava last Gabrščekova.

Pribijemo tukaj, da je ta stranka svobodomiselnja, to se pravi, da je sovražna veri in cerkvi. Iz njenega programa vidimo, da je stranka za svobodno šolo, iz katere naj bo izključen veronauk in sploh vse, kar spominja na Boga. Stranka hinavščine zahteva danes splošno in enako volilno pravico za državni zbor, ko je ista že gotova; nasprotovala pa ji je do zadnjega hipa in jo po svojih poslancih skušala preprečiti. Program pravi, da bo „stranka“ pospeševala združevanje domačega kapitala in izkoriščanje prirodnih sil v uporabo v deželi. Ali se bo morda to med liberalci godilo na način, kakor se je godilo in se še godi z znanimi „narodnimi piruhi“? Stranka, ki je nadalje za starostno preskrbo delavstva, je na shodu v Mirnu kričala, da noče starostnega zavarovanja. Ubogi zaupniki, ki bodo morali zvečiti to liberalno zmes. Tisti, ki danes še verjame liberalnim publicam, pač ni cvet naroda.

Nekaj za predpust. — Bliža se pust, ko caruje karneval, nori, vedno veseli princ. Njegova norost pa je nalezljiva, in prime se celo reorganizirajočih se strank, kakor spoznamo iz dejstev, ki jih ravnokar opazujemo. Jos. Lenarčič iz Vrhnike razposilja te dni kranjskim in tudi primorskim zadrugam in sicer strogo „zaupno“ poziv za ustanovitev „neodvisne, narodno-napredne združene zveze“ v Ljubljani, ki bo zbirala „vse svobodomiselnne zadruge na Kranjskem in v jugoslovanskih deželah v občeh. Nova „politična“ zveza pa hoče koj s početka „uzorno“ delovati, zato ne bo samo revidirala, pač pa tudi poslovala kot „denarna centrala gospodarskih zadrug“. So pač ljudje, katerim je predpust zmešal glave, saj bi drugače take norosti ne mogli spraviti v javnost. Delovanje je uzorno samo za to, ker bodo pritegnili poslovanju tudi denarno vzravnajo! Radi bi spoznali „priznane strokovnjake“, ki se zbirajo okoli snujočese narodno-napredne zveze.

Pa je še nekaj lepšega! Ob istem času pa so goriški liberalci sprejeli v novi, revidirani program točko, da bo stranka podpirala produktivno združništvo, izključje pa za druge, ki služijo političnim svrham“. Oj predpust, ti čas presneti!

„Soča“ in produktivne zadruge.

„Soča“ pravi v novem programu narodno-napr. stranke katerega bodo reševali in „flikali“ ta mesec na posebnem reorganizacijskem shodu v Gorici, da bo narodno-napredna stranka podpirala samo „produktivne zadruge. Menda ne take zadruge s posebnim strojnim aparatom, kjer bi se vanj metali klerikalci, na drugi strani pa prišli iz stroja novopečeni liberalci? To bi bila imenitna produkcija za „Sočino“ stranko.

Narodno-napredno trebilo razglašja v četrtkovem uvodnem članku, da je dobil laški list „Corriere“ iz deželnega hipotečnega zavoda 600 K podpore. Nas to zanima v toliko, ker dokazuje, kako ozke zveze ima Gabršček s tem denarnim zavodom. „Soča“ pa zraven namiguje, kakor da bi naš list dobival tako podporo. Nam se zdi, da se je Gabršček ravnal tu po receptu tistega tatu, ki je tekkel po ulici in kričal: „Primate tatu!“ V splošni zmešnjavi je sam ušel. Ali ni tako, pane Andrej?

„Gorica“ je dobila od hipotečnega zavoda vsega skupaj 2 inserata, ki sta ji bila plačana kakor vsak drugi insert. Ker pa „Soča“ teh insertov ni dobila, se sedaj seveda Gabršček jezi.

Ker Gabršček ljubi svitle kronice, kakor kozel sol, mu tu ponudimo za vsak vinar, o katerem dokaže, da ga je

dobil naš list kot podporo od omenjenega zavoda, 100 K nagrade. Torej potrudi se Andreje, Tvojim fakturam bo to le v korist.

Za „Sočo“ je prišel neizogibni ljubljanski „Narod“, ki je pogrel njeno laž. Nam očita zvezo z Italijani list, čegar stranka je bila deset let v zvezi z Nemci ter jim spravljala pod peto slovensko ljudstvo na Kranjskem.

Je pa le res, kar smo rekli v zadnji „Gorici“, da laže „Soča“, ko pravi, da je Gabršček dobil zahvalo za članek v „Narodu“ od treh najbližjih sorodnikov Gregorčičevih. Dokler „Soča“ ne imenuje tistih treh najbližjih sorodnikov, vstrajamo pri trditvi, da je lagala, pa če Gabršček še toliko grozi s palico. Pri tej grožnji se je Gabršček najbrže spomnil, da je dr. Tavčar pred leti v „Narodu“ pisal o njem, da se da s takim človekom, kakor je Gabršček, polemizovati le z leskovko.

Gabrščeku v album! — „Dočim liberalno časopisje blati in razdira ugled duhovščine in cerkve, se njih prvi matadorji na javnih ljudskih shodih bijejo na prsi: tudi mi smo dobri katoličani in dobri krščani — in tako podirajo sami razlog lastnega obstoja — raison d'être. Ako je katoličanstvo in krščanstvo tako bistveno potrebno za naše ljudske mase, čemu pa ves ta boj proti duhovščini? Ni-li ona oficijelna zastopnica katoliške in krščanske ideje? Ali ni ona vzgojena in izučena za to? Ali jo ljudstvo s svojimi žulji ne vzdržuje za to, da ideje katoličanstva in krščanstva uči in ohrani v ljudstvu?“ — Bilo bi dobro, da bi si Gabršček te besede svojega nekdanjega tovariša dr. Tume dobro zapomnil. Njemu so pisane.

Spomin zapušča ubogo revo v Gosposki ulici. V zadregah, v kakoršnih se nahaja ona, to ni nič čudnega. Jako nekomodno je za njo to, da izhaja v Kamniku „Naš List“, ki ji bere ostre levite in to izpod peresa nekdanjega njenega botra dr. Tume. O celi stvari ona najrajše molči. Ker smo jo opomnili, naj vendar pokaže svoje junaštvo, ako se ne boji „žaklja“, se pa hučuje nad nami in nam svetuje, da naj se rajši pečamo s tem, kar piše „Naš List“ o nas. To, ljuba tetka, smo mi že storili in bomo še, če se nam bo zdelo, ne da bi prašali Gabrščeka za dovoljenje. Le radovedni smo, zakaj ti tako molčiš. Kaj pa „žakelj“?

Slavonia pri „L'Ecu“. — Gledè besede: Slavonia in sklepov, ki jih izvaja iz te besede pisec dotičnega listka, ne čuti „L'Eco del Litorale“ potrebe, da bi kaj popravila, češ da je to subjektivna stvar. In taki ljudje, ki na tak način žalijo slovensko ljudstvo, se čutijo še razžaljane radi nedolžnega izraza slovenske govornice: Polentarji? Omenjamo, da „L'Eco del Litorale“ nadaljuje v isti številki v listku strupeni in za Slovence žaljivi članek „Il Friuli“ o katerem pravi, da je historična študija. Čudna študija, ki zamenjuje Slované s Huni in Avari!

Ubogi „Trgovski Dom“! — Zopet smo prisiljeni, potegniti se za čast tega narodnega poslopja, za katero se je požrtvovala ogromna svota narodnega denarja, od kojega bi bil le majhen delček, uporabljen za ustanovitev izdaleka nezadostnoštevilnih otroških vrtcev, prinesel goriškim Slovincem neprecenljivih koristi za njih narodni naraščaj. Ta dragi „Trgovski Dom“ je dobil te dni gorko zaušnico od onih, ki bi imeli dolžnost njegovo ime pred goriškim občinstvom ostentivno kazati, pa je še zatajujejo, zamolčujejo, kakor da bi se ga sramovali. Po lepakih po goriških oglih so bili te dni goriški Slovenci v slovenskem jeziku vabljeni h koncertu — ne v „Trgovski Dom“ ampak v „Via Petrarca“. Torej italijansko ime ulice bo di Slovincem dražje nego slovensko ime poslopja! Lepa hvala!

In „Soča“, ta privilegirana „varuhinja“ slovenstva na Goriškem k temu molči! Pa še nekaj! Dotični lepaki ni-

majo imena tiskarne. Kje so bili tiskani? Ali ima to odpuščenje tudi svoj namen? Kaj? —

Socialni demokratje na Goriškem. — se pripravljajo za prihodnje državno-zborske volitve. Tudi liberalci se gibljejo. Našim somišljenikom kličejo: Na neustrašeno delo!

Črni pristaši svobodne misli. — Ko so pred nekaj desetletji Francozi po celem svetu nabirali prispevkov za Voltaire-jev spomenik, sta tudi dva zamorska kralja iz srednje Afrike poslala po 25 fr. v ta namen. Ta dva moža sta pa takrat bila še velika ljubitelja človeškega mesa in sta si pogosto privoščila kacega črnega podanika za kosilo. Kaj ko bi še naši beli pristaši svobodne misli poskusili na tak način zmanjšati število svojih „črnih“ nasprotnikov!

Osebnosti. — Deželni odbor je imenoval asistente gg. Ivana Kalina, Karola Gigoja in Nikolaja Galla za oficijale.

Umrl je vrtnar pri baronici riter Czakony Jože Martelanc.

V Branciji je umrl pretekli petek kurat Peter Božič, star 51 let. Doma je bil iz Cerkve N. p. v m.l.

Za zdravnika pri usmiljenih bratih je namesto umrlega usmiljenega brata dr. Bende imenovan dr. Viktor Luzzatto.

Sadni promet na izvoznem trgu l. 1906 iz Gorice je bil sledeč: marelic se je izvozilo 903 q za 30.655 K; olupljenih črščepelj 8000 q za 960.000 K; črešenj 18.554 q za 511.095 K; kostanja 1708 q za 36.285 K; fig. 1974 q za 45.960 K; jagod 29 q za 2715 K; lešnikov in orehov 377 q za 9380 K; jabolk 6127 q za 94.402 K; brusnic 13.855 q za 294.262 K; breskev 3737 q za 213.130 K; sliv 2919 q za 40.036 K; ronglo 3173 q za 70.436 K; češepelj 8537 q za 120.972 K; namiznega grozdja 6112 q za 262.878 K; brusnic 150 q za 2562 K; ribezlja 95 q za 3691 K; špargljev 1087 q za 67.149 K; graha 2889 q za 44.092 K; pomidorov 2695 q za 16.866 K; krompirja 81.855 q za 336.369 K; otročjeja fižola 2979 q za 42.087 K. Vsega skupaj se je torej izvozilo 167.755 q za 2.342.831 kron.

Pietru Zorutti, farlanskemu pesniku doma iz Brd, nameravajo postaviti spomenik v Gorici na — Travniku. — Zbral se je vže odbor pod predsedstvom Jos. Pincherle, kateremu je poverjena naloga, da jo izvrši.

Potrjen razdelitveni načrt pašnika. — Z najvišjim odlokom z dne 24. novembra 1906 je bil potrjen razdelitveni načrt pašnika v Selu na Vipavskem. Občina ima sedaj še predložiti deželnemu odboru razdelitveni operat v potrjenje. Na temelju tega se posestniki potem vknjižijo na odkazane jim deleže.

Izgubil je 21. decembra lanskega leta nekdo na poti od Solkana do državne postaje dva bankovca pa 20 K, ki sta bila zavita v zamazan robec. Pošten najditelj naj to odda v našem upravnistvu ali pa naj odpošlje nanaslov: Matevž Mulič, Selo 11, pošta Volče.

Smrt v snegu. — Lovrenc Čerin iz Spodnje Idrije je šel pretečni teden v gozd po drva. V globokem snegu je na poti proti domu omagal in našli so ga mrtvega.

Zblaznel vojak. — Pri lovskem bataljonu, ki je nastavljen v Gradišču je zblaznel en vojak. Prepeljali so ga v goriško bolnišnico.

Občinske volitve v Kanalu so se vršile meseca novembra. Vložen je rekurz, ki pa še ni rešen.

Izboljšanje položaja vadniških učiteljev. — Naučno ministerstvo je v glavnem ugodilo željam in zahtevam vadniških učiteljev ter jim ugodila v tem kar se tiče doklad ter vračunanje gotove službene dobe in doklade v pokojnino. To izboljšanje bo veljalo tudi za učitelje petja in telovadbe na vadicah. —

Županske volitve v Devinu. — Dne 5. t. m. so bile županske volitve v Devinu. Devin je tista nesrečna preporna točka, ki se kosa z Medjovasio in Jamljami za prvenstvo. Po svoji legi in važnosti mu tudi gre! Potreba bi bilo le malo več vzajemnega delovanja — ne pa vleči vsak na svoj kraj. Županom je izbran g. Jožef Pahor iz Medjevasi.

Nesreča. — Dvajsetletni kurjač na drž. železnici Viktor Lukež je v soboto dopoldne na drž. kolodvoru metal v ogenj premog stoječ na tenderju. Pri

tem je izgubil ravnotežje in je padel na tla. Pobit se je na glavi tako zelo, da so ga morali pripeljati v bolnišnico.

Bolnišnica usmiljenih bratov. — Koncem leta 1906 je bilo v tej bolnišnici 180 bolnikov in 133 blaznih. Tekom l. 1906 je bilo v bolnišnici 53 bolnih na ostarelosti, od katerih je bolnišnico zapustilo 24, umrlo 29; 60 jih je bilo bolnih na revmatizmu; ozdravili so vsi; 9 je bilo bolnih na pelagri, od katerih so 3 umrli; jetičnih je bilo 87, 51 jih je zapustilo bolnišnico, 36 jih je umrlo; 25 je bilo bolnikov na kožnih boleznih, 20 jih je ozdravelo, 5 umrlo. Poškodovanih je bilo 244, 222 jih je ozdravelo, 17 umrlo. Alkoholikov je bilo 48, 31 je zapustilo bolnico, 17 umrlo. 16 bolnikov je bilo na legarju, 7 jih je umrlo. Za davico je umrl 1 otrok, za škrlatico 10, za ošpice 3, za ušena je bilo bolnih 20, 17 jih je ozdravelo, 3 so umrli. —

V Nabrežini so imeli volitev župana dne 2. januarja. Stala sta si dva bojna tabora nasproti: obrtna stranka v objemu z Italijani in kmečka združena z socialnimi demokrati. Zmagala je stranka obrtnikov, z veliko kocesijo Italijanov, dala jim je namreč štiri starašine. Županom je izvoljen g. Ivan Caharija, posestnik kamenolomov. — Upamo da bode novi župan z sodelovanjem in svetom pravih mož zopet speljal krmilo občinske uprave na pravo pot. Obžalovati pa je, da se stranka kmetov-domačinov brati z internacijalnimi brezbožnimi socij. demokrati, od katerih zaman išče podpore in rešitve. Socijalna demokracija je poguba kmetijstva. Kmetje in domači obrtniki združite se pod eno zastavo in organizujte se nasproti tujcem. V Nabrežini je dovolj dela in jela za obe stranki. — Na svoji zemlji svoj gospod!

Boj za življenje in smrt. — Iz Dovjega se poroča: Komaj je Novega leta nan prišel iz loške ječe Franc Pfeifer, doma iz Sela, močan korenjak, star 30 let, pa je že zvečer proti polnoči vlomil v prodajalno Jurja Pezdinik na Dovjem in pobral 160 kron denarja. Ko gospodar sliši ropot, gre z lučjo pogledat, pa pri tej priči se zažene Pfeifer v njega ga vdari z litersko steklenico po glavi in ga podere na tla, rekoč: „Zdaj boš hudiča videl!“ Začel se je boj za življenje in smrt; dvakrat je bil gospodar spodaj, in zopet se je oprostil, in dasi ravno ranjen po glavi in obrazu, zažene tatu po veži in ga tišči na tla, dokler ne prikljče dekla sosedu na pomoč, ki pomaga tatu zvezati, dokler orožniki ne pridejo. Tat, od boja ves upehan, prosi vode piti, katere mu gospodar prinese rekoč: „Poboljšaj se.“ Ko so orožniki denar poštelili reče šaljivo tat Pfeifer: „Saj je samo 160 kron, sem mislil, da bo več.“

Spremljevalec cesarja Maksa umrl. — Te dni je umrl v Trstu hrvaški plemič Jakob Kuharčević, ki je bil zvest spremljevalec rajnega cesarja Maksimilijana.

V Pragi je umrl kapelnik stolne cerkve in vpokojeni profesor konservatorija Jožef Foerster, brat slovenskega skladatelja Antona Foerterja.

Sestrinska ljubezen. — Sestri vdovi Jožefa Rebula, stara 80 let, in Antonija Štolfa, stara 65 let, sta stanovali v Trstu skupaj in zelo se ljubili. Pred dnevi pa sta obe oboleli za pljučnico. Bali sta se druga za drugo. V petek pa je Antonija Štolfa umrla. Njeno truplo so prinesli v sosednjo sobo in bolne Rebule o sestrični smrti niso obvestili. Kmalu nato pa je umrla tudi Rebula. Obe sestri so skupaj v en grob pokopali v nedeljo popoldne.

Pri občinskih volitvah v Kopru je zmagala laška liberalna klika.

„Novi List“ v Trstu je začel izhajati v povečani obliki 2 krat na teden. Priporočamo ga v naročitev.

Občni zbor „Slov. trg. društva Merkur“ se je vršil v nedeljo dopoldne v Ljubljani. V imenu „Trg. in obrtnega društva“ v Gorici je pozdravil zbor njegov predsednik g. Medved, ki je pozival slovenske pomočnike, naj se zanimajo za Gorico, kjer primankuje slovenskih trg. sotrudnikov.

Kraško-morske novice.

V Devinu so imeli „tibe“ božične praznike, ker dosedanjí brezplačni organizator štrajka. — Županstvo ne misli ukloniti svojega tilnaka.

Dočim so povsod stekali pod težo bele snežene plahte, nima kraško-jadranska obala ni doha ni sluha o snegu.

„Božičnica“ slov. otroškega vrta je bila na sv. tri kralje popoldne. Obdarjeni so bili vsi otroci z raznovrstnim blagom. To vam je bilo krasno gledati ta rudeča, zažarela lica.

Grozna nesreča se je zopet dogedila v Sesljanu v Faccanonijevem kamenolomu dne 4. t. m. Endrighetti Luigi iz Italije ali bivajoč vže 25 let z svojo družino na Reki, je prival velik kamen na malem voziču k ladiji. Na mokrih tleh pa se mu zdrsne, kamen se zvali z vsjo težo na njega in ga zmesti. Svojo dušo je izdihnil v groznih bolečinah četrte ure pozneje. Zapušča vdovo in dve hčerki.

Društva.

Društvo „Zvezda“ v Sovodnjah-Rubijah vabi svoje člane in prijatelje društva k rednemu občnemu zboru, ki bo v društveni dvorani v nedeljo dne 13. jan. 1907 ob 4. uri pop. Dnevni red po pravilih.

Tamburaško društvo „Št. Andrež“ v Št. Andrežu priredi v nedeljo dne 13. t. m. veselico v dvorani g. Petra Lutmana, na kar se opozarja slavno občinstvo.

„Slov. čitalnica“ v Dol. Vrtojbi priredi v nedeljo, dne 13. januarja ob 3.1/2 uri popoldne (po blagoslovu) svoj redni občni zbor v društvenih prostorih. Vabi se vse društvenike in prijatelje društva, da se tega v obilnem številu udeležé. Odbor.

Letni občni zbor podpornega društva za zavarovanje goveje živine v Vrtojbi bode v nedeljo dne 13. m. po blagoslovu v šol. prostorih. Dnevni red: a) nagovor predsednikov, b) poročilo tajnikovo, c) poročilo blagajnikovo, d) razni predlogi. K obilni vdeležbi uljudno vabi odbor.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici vabi svoje društvenike in vse prijatelje plesne zabave na društveni ples, katerega priredi v nedeljo dne 13. januarja 1907 v prostorih „Trgovskega Doma“ v Gorici. — Začetek ob 8.1/2 zv. Vstopnina za neuda 2 kroni, z njegovo družino 3 krona.

Slovanski svet.

Slovaški poslanec župnik Juriga, katerega so nedavno obsodili na dve leti državne ječe in na 1200 kron globe, češ, da je ščuval proti ogrski državni ideji, je proti tej krivični obsodbi vložil ničnostno pritožbo, katero je ogrsko najvišje sodišče odbilo in potrdilo prvo razsodbo v polnem obsegu. Zopet dokaz, da na Ogrskem za Nemadžara ni pravice.

Pravoslavni božič. — Včeraj so pravoslavni praznovali svoj božič.

Živijo cesar Viljem II! — V Gnezdu na Poznanjskem je bil kontrolni shod rezervistov. Na koncu je častnik pozval rezerviste naj zakličejo: „Živijo cesar Viljem II.“ Poljski rezervist Vošnjak pa tega ni hotel storiti in je dobil za to 10 mesecev ječe.

Prijateljica ustrelila prijateljico in sebe. — 26 let stara Marija Kadeřabek, ki se je izdajala za zavarovalno agentinje in hčerko neke grofice ter je znana tudi v Ljubljani, se je za časa svojega bivanja na Češkem seznanila z 21-letno lepoticco šiviljo Marijo Polankovo. Pregovorila jo je, da se je preselila na Dunaj, kjer je imela z njo perverzno odnošaje. Stariši Polankove so svoji hčerki prepovedali obvevanje z Marijo Kadeřabek, ter preskrbeli, da je Polankova dobila službo v Sarajevu. Na novega leta dan sta se prijateljici skrivoma sešli v stanovanju Kadeřabkove. Marija Kadeřabek je prosila prijateljico naj nasloni svojo glavo na njeno glavo, kar je Polankova storila, v tem trenutku je pa Kadeřabkova dvakrat ustrelila v glavo Polankovo. Polankova je z dvema kroglama v glavi pobegnila. V tem je Kadeřabkova pomerila tudi nase in se ustrelila. Kadeřabkova je bila takoj mrtva. Polankova se pa nahaja v bolnišnici.

Ameriška reklama. — Velike ameriške trgovine, v katerih se dobi vse od vijolic do krste, so si tudi letos povodom nakupovanja za božične praznike izmislile nov način, kako privabiti kupce. Tako si je neka veletrgovina v New-Yorku dala postaviti v svojo dvorano poleg trgovine največe in najlepše orglje vsega sveta, in je vsaki dan prirejala cerkvene konberte, na katerih so sodelovali najodličnejši virtuozi. V drugi dvorani je bila razstava slik in reliefov. Vstop h koncertom in razstavi je bil sveda brezplačen.

Dve sliki Van Dycka odkriti. — „Daily Telegraph“ poroča, da je v Leydenu na Holandskem neki slikar popravljajal slike neke privatne galerije. Pri tem je odkril dve sliki Van Dycka, za katere se doslej ni znalo. Ena slika predstavlja oznanjenje Marijino, druga pa Marijo pri grobu Kristusovim. Sam lastnik ni niti slutil, kake dragocene umetnine se najdejo v njegovi galeriji.

Predor pod kanalom La manche. — Načrt, zvezati Angleško in Francosko pod morjem, bo kmalu uresničen. V Londonu se je v ta namen ustanovilo društvo, kateremu pripadajo najodličnejši možje. V doglednem času predložijo parlamentu zakonski načrt, ki bo veljal za angleški del predora. Ko v parlamentu sprejmejo ta zakonski načrt, bodo ustanovili udje sedanjega društva delniško družbo s 176 milijonov kron glavnice in dovršili angleško polovico predora. Istočasno bodo začeli tudi Francozi z delom. Predor bo stal 350 milijonov kron in bo 36 km dolg. Tehnične težave pri njem so manjše kakor so bile pri simplonskem ali gothardskem predoru v Švici.

Vrv za poročno darilo. — V skalnatem primorju Angleške in Španske žive prebivalci od nabiranja jajc morskih golobov. Ta posel je zvezan z velikimi nevarnostmi. Moški se spuščajo po dolgih vrveh pod pečine, v katerih valijo golobi. Zaradi tega je v onih krajih običaj, da zaročenka da svojemu zaročencu za poročno darilo vrv, ki jo je sama splela. Daljša in močnejša je vrv, bolj dokazuje marljivost in vztrajnost nevestino. Dekleta začno že v rani mladosti plesti to vrv ter jo pletjo toliko časa, da pride izvoljenec, ki pletenje pretrga ter vzame njo in vrv.

Klub „copatarjev.“ — V nekem francoskem mestu se je ustanovil poseben klub takih junakov, ki jih imenuje Nemeč „Pantoffelheld“. V ta klub se sprejemajo le oni, ki morejo dokazati, da morajo čistiti čevlje in obleko, prinašati s trga zelenjavo in — zibati. Dosedaj šteje klub že — 55 članov.

Zrakoplov — bojno sredstvo. — V Parizu se je dvignil Lbaudy s svojim zrakoplovom ob negli in vetru in poljudno obkroževal Pariz in večje pariške stavbe ter se vrnil potem lahkotno, dasi proti vetru, na svoj prvotni prostor. Zgrade še dva taka zrakoplova in Francija bo imela pravo zrakoplovno flotilo, katere namen bo v vojski metati na sovražnika projektila.

Koliko stanejo nemškega cesarja vožnje po železnici? — Izračunilo se je, da izda cesar Viljem II. vsako leto za popotovanje po železnicah 2 milijona mark. Vozi se vedno v posebnem vozu in plača zanj običajno ceno. V novejšem času pa se poslužuje vedno pogostejše automobila; le kadar potuje v državnih poslih, se mu zdi železnica primernejša.

Grozovito hudodelstvo je izvršil v Vitkovicah na Moravskem poštni uradnik Tiewäger, ki je bil zaradi zanikrnosti odpuščen. Hotel je umoriti poštarja Ničmana, a ker ga se ni upal lotiti, razbil je njegovi ženi s kladivom glavo.

Rodbinska tragedija. — Žena kmeta Varge, ki se je hotel odpeljati v Ameriko, se je vrgla v Budapešti z obema otrokoma pod vlak. Vse tri je vlak usmrtil. Ko je zvedel za to mož v vlaku, se je nezavesten zgrudil na tla.

Drama v bolnici. — V Budimpešti je meseca septembra žena trgovca Jožefa Weisza polila ponoči posteljo, v kateri je spal njen mož s petrolejem in jo zažgala. Nato je šla na hodnik in zaprla sobo. Vsled dima so prihiteli kmalu sosedje in rešili trgovcu življenje. Jožef Weisz je dobil le nekaj neznačajnih opeklin. Ženo, ki se je zagovarjala, da je storila to dejanje, ker ji je mož rekel, da jo zapusti, je policija aretirala in jo oddala sodišču, ki je proti njej nastopila radi poizkušenega umora. Ker je žena imela srčno bolezen, je bila oddana do obravnave v kaznišniško bolnico. Njen soprog je te dni prosil njenega zagovornika, da ga popelje k ženi v bolnico, ker se hoče z ženo spraviti. Dne 21. dec. sta se peljala zagovornik in trgovec Weisz v kaznišniško bolnico. Ko je žena zagledala svojega moža, je grozno zakričala in se zgrudila mrtva na zemljo. Zadelala jo je srčna kap.

Loterijske številke.

5. januarja.

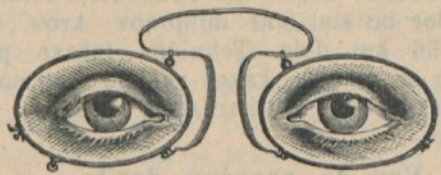
Trst 63 85 2 70 53
Lina 37 15 81 22 14

Naročajte

in
širite

list

»GORICO«!

I. Primožič,

slovenski optikar v Gorici,
ulica Vetturini 3,

priporoča čč. duhovščini in sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko zalogo

optičnih izdelkov

in sicer vsake vrste očal, barometre, toplomerje, zdravniške toplomerje, daljnogleda, vage za vino, žganje itd.

Sprejema naročila in popravila ter pošilja na dom.

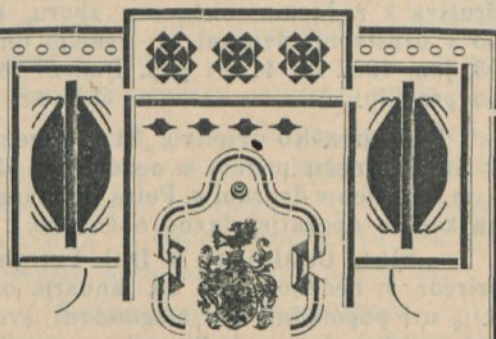
Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

na Kornju št. 11.

„NARODNA TISKARNA“

::: v Gorici, ulica Vetturini št. 9 :::

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela

TISKA:

* „Gorico“ oo	oo „Pr. list“
* Vabila oooo	oooo Cenike
* Brošure ooo	ooo Račune
* Diplome oo	oo Vizitnice
* Pobotnice o	o Rač. sklepe
* Sprejemnice	Jedilne liste
* Plakate ooo	ooo Etikete
* itd. itd.	itd. itd.

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

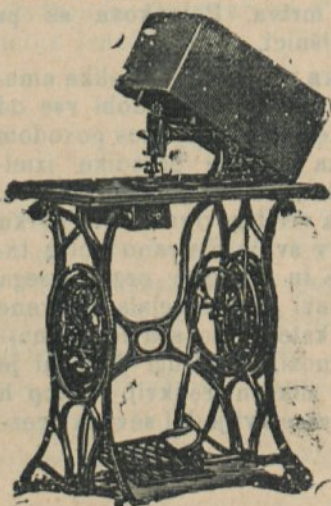
v Podgori, na oglu novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden ske ali mesečne oboroške.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5½%

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Proda se

vinograd

v Solkanu pod Sv. Katarino pri Ošljeku — obsegajoč 5 njiv zemlje.

Več se zve pri **Mihu Bašinu** v Solkanu (na Žagi).

Rojaki!
kupujte narodni kolek „Šolskega Doma“.

Anton Ivanov Pečenko
Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Mešanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M M

Kupujte

cerkvene obleke

edino od naše slovanske tvrdke

Josef Neškudla

protokolirani zavod za cerkvene obleke

v Olomucu,

Pošilja cerkvene oprave z 20 odsto ceneje kot druge avstrijske tvrdke in sicer:

kasule, pluviale, dalmatike vela, nebesa, barjake, ahove, čilime, pokrivala, albe, rochete, kaliže, ciborium, monstrance, svečnjake, lustere itd.

Zalagatelj Njene c. in kr. Visokosti nadvojvodinje Izabele na Dunaju in 16 avstro-ogrskih kapiteljskih cerkvah.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Pozor! Eno krono nagrade!

Pozor! Eno krono nagrade!

Kožuhovine
ovratnike
zimske podobleke
pletenine
läger-perilo
volnene in svilene šerpe

kupite vedno najboljše pri domači tvrdki

J. ZORNIK, GORICA,

št. 10 Gosposka ulica št. 10

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korju, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob ½ kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.